

[Chr. Christiansen.]

Grad virke fremmende paa hele det Kulturarbejde, som vore Biblioteker er Midtpunktet for.

Jeg vil gerne takke for Tekstanmærkning Nr. 33, hvori der foreslaas, at Undervisningsministeriet bemyndiges til ved en Reduktion paa 2,5 pCt. af Tilskuddet til de enkelte Biblioteker at tilvejebringe et Beløb til Løsning af Biblioteksvæsenets fælles Opgaver efter Ministeriets nærmere Bestemmelse. Maa jeg i denne Forbindelse henstille, at Spørgsmaalet om Oprettelse af et fælles dansk Studiekredsbibliotek maa blive en af de fælles Opgaver, der kan blive taget op til nærmere Overvejelse og eventuel Gennemførelse. Studiekredsbevægelsen har i de senere Aar vundet en stor Udbredelse baade i By og paa Land og inden for alle Befolkingskredse, og denne stærke Udbredelse gør det ønskeligt, at den supplerende Litteratur er til Stede i langt rigere Maal, end det i Øjeblikket er Tilfældet.

Maa jeg til Slut sige, at jeg anser det for et værdifuldt Gode, at Tekstanmærkningen Nr. 33 giver Mulighed for, hvis der spares et Beløb til disse fælles Opgaver, at dette da kan overføres til næste Finansaar.

Boeck-Hansen: Jeg vil straks udtale min Glæde over, at man har taget Beslutning om at bygge en ny Statsskole i Esbjerg. Jeg tør sige, at det ogsaa er paa høje Tid, for Måge til Forhold som dem, der findes i den nuværende Statsskole, skal man vist lede længe efter. Pladsforholdene er af en saadan Karakter, at adskillige af Eleverne maa sidde i Vindueskarmen, andre maa sidde nær ved Kakkelovnen og andre igen saa nær den sorte Tavle, at de overhovedet ikke kan se, hvad der skrives paa den. Og det hjælper jo ikke, at Forholdene f. Eks. i 3die Gymnasielasse er saadan, at Halvdelen af Eleverne sidder med Ryggen til Tavlen. Deres Legeplads-Forhold er uhyre slette, og deres Sportsplads ligger saa fjernt fra Byen, at Sporten nærmest bestaar i at gaa derud og tilbage igen. Jeg vil derfor meget henstille, at man søger at gennemføre dette Arbejde saa hurtigt som muligt. Jeg ser jo nok, at Bevillingen ikke forudsætter saadanne Pragtskoler, som er bygget i andre Byer, men det er ogsaa lige meget; bare Forholdene bliver gode, praktiske og hygiejniske, saa er det saare godt.

Medens jeg taler om Statsskoler, vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa de stiftmoderlige Forhold, som hersker oppe i Nordvestjylland. Jeg synes, at denne

tyndt befolkede Del af Landet burde have en Kostskole, f. Eks. i Struer, saaledes at det var muligt for Hjemmene at sende deres Børn til en saadan Statsskole uden alt for store Bekostninger. Denne Del af Landet er meget tyndt befolket; saa det vil være vanskeligt at anbringe en almindelig Skole deroppe, uden at nogen af Børnene faar en urimelig lang Vej at gaa.

Endelig vil jeg meget gerne henstille til den højtærede Undervisningsminister eller den højtærede Kirkeminister — hvem af dem det nu sorterer under — at søge at gennemføre en Restauration af Tjæreborg Kirke. Der findes paa Undersiden af Loftet, under Hvidtningen, nogle Malerier, der efter min Mening nok fortjener at blive konserveret og restaureret godt.

Den højtærede Statsminister brugte i Aabningstalen Udtrykket „Løntrykkeri“. Dermed mente den højtærede Minister aabenbart, at visse Lønninger blev holdt nede paa Grund af Arbejdsløshedssituationen eller noget lignende. Jeg giver den højtærede Statsminister Ret i, at man skal ikke holde Lønningerne nede paa Grund af en Arbejdsløshedssituation. En mere fanatisk Frihandelsmand vilde vel nok sige, at paa samme Maaade som Priserne gaar ned, naar der er Varerigelighed, og Rentefoden gaar ned, naar der er Pengerigelighed, skulde ogsaa Lønningerne rette sig efter Udbud og Efterspørgsel, men af den Mening er jeg altsaa ikke; derved vilde der sikkert komme for ubehagelige Svingninger. Men samtidig forudsætter jeg naturligvis, at man heller ikke fra anden Side bør rejse Krav om højere Løn, fordi der er Mangel paa Arbejdskraft, eller fordi den politiske Situation maaske kunde indbyde dertil. Jeg tror ogsaa, jeg er ganske enig med det høje Ministerium i, at den Opfattelse, vore Fædre havde: at enhver Forbedring inden for en Industri kun skulde komme Ledelsen, kun skulde komme Ejeren til gode — en saadan Opfattelse bør man ikke have mere. Hvis et Fremskridt skal kaldes — og blive — et virkeligt Fremskridt, maa alle levende Funktioner inden for Virksomheden nyde godt af det, ellers tror jeg ikke, det er holdbart.

Men jeg mener ikke, at Spørgsmaalet inden for Landbruget er af ganske samme Karakter, idet der jo der er Mangel paa Arbejdskraft. Maaske Mangelen skyldes, at Lønningerne er for smaa; men naar Lønningerne er smaa, er det ganske sikkert, fordi Indtægterne er for smaa. Naar vi ser paa Husmændenes Indtægter, viser det sig, at de ligger mellem 800 Kr. og 1 800 Kr.